

LA CRÒNICA

Joan Trillas

Quan els ulls de l'Estat ens escorcollen

Quan el jutge Santiago Vidal va aixecar la mà ahir, a la sala de conferències de la Facultat d'Educació i Psicologia de Girona, mostrant el memoràndum elaborat pels serveis secrets de l'Estat sobre la seva persona i la resta de jutges escorcollats per estar implicats en el procés pel dret a decidir "amb DVD a tot color" fins i tot, es va generar una imatge poderosa i inquietant; la d'aquella de com treballa la maquinària de l'Estat, de fet, potser de qualsevol estat. Ja saben: les guerres, diuen, les guanyen aquells que tenen els millors serveis d'intel·ligència. Una imatge, però, presa el mateix dia en el qual el Tribunal Constitucional va suspendre per unanimitat la consulta del nou 9-N.

I és que ahir la UdG va tancar de manera brillant la iniciativa Debats universitaris sobre identitat nacional; un cicle únic en el mapa universitari català –i estatal– pel que fa a promoure la reflexió des d'una perspectiva acadèmica, però oberta a la societat, i que ha estat organitzada des de la càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani. El debat d'ahir proposava una pregunta lapidària: *Independència de Catalunya, sí o no?* Quatre ponents, dos per cada argument. Pel costat del sí, Josep Maria Terrabras, diputat per ERC al Parlament europeu, i Santiago Vidal, de Jutges per la Democràcia, i, pel no, Victòria Camps, catedràtica emèrita de filosofia moral i política (UAB) i membre de Federalis-

Santiago Vidal, ahir mostrant el dossier ■ M. LLADÓ

tes d'Esquerres i, finalment, Joaquim Coll, doctor en història contemporània, fundador de Federalistes d'Esquerres i dirigent de la plataforma Societat Civil Catalana.

És veritat que els defensors del no jugaven en camp contrari, perquè no van arrancar cap aplaudiment, tret del final dirigit a tots, el de cortesia. I és cert que les posicions dels ponents eren molt equidistants perquè, i resumint: uns volen marxar per fer un país nou i els altres opinen que tal com es planteja és un frau, que es pot arreglar el que no funciona i que amb Espanya ens ha anat millor. Però la imatge del jutge Vidal aixecant la mà i mostrant com funciona un estat, potser qualsevol estat, i qui sap si fins i tot un de nou, va ser esfereïdora. ■